

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317201567
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5317201567.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Csompoly s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanej W. O., G.. XX.X.XXXX, F.. XX. G. XX, XXX XX Č. o zaplatenie 268,31 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 205,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 205,- € od 16.7.2015 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 52,80 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 9.2.2017, doručenou súdu dňa 20.2.2017, sa žalobca domáhal voči označenej žalovanej zaplatenia sumy 268,31 € spolu s úrokom z úveru vo výške 24,20 % ročne zo sumy 216,25 € od 16.7.2015 až do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 229,61 € od 16.7.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a. s., ktorý zanikol bez likvidácie v dôsledku cezhraničného zlúčenia s univerzálnym nástupcom - žalobcom, so žalovanou ako dlžníkom uzatvoril dňa 17.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 299 € na kúpu spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 7 mesačných splátkach po 46,23 €, celkom 323,61 €, so splatnosťou prvej splátky 15.1.2015. Keďže sa žalovaná dostala s úhradou záväzku do omeškania, dňa 15.7.2015 nastala zročnosť celého dlhu. Na daný úver žalovaná celkovo zaplatila sumu 94 €.

2. Žalovaná, ktorej bola žaloba doručená dňa 24.1.2019, sa k žalobe písomne nevyjadrila, v spore zostala nečinná.

3. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b) C.s.p. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, sporové strany, resp. ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi; zmluvou o spotrebiteľskom úvere čl. 11, tabuľkou čl. 14, 15, potvrdením čl. 16, 17, predžalobnou upomienkou čl. 18, vrátane doručenky čl. 19. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

5. Predchodca žalobcu Cetelem Slovensko a. s. so žalovanou uzavreli dňa 17.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (časť 1. zmluvy), obsahom ktorej bol záväzok predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanej úver v celkovej výške 299 € predstavujúcej cenu tovaru (uvedeného v ľavom hornom rohu zmluvy ako chladnička s mrazničkou) pri dohodnutom úroku 24,20 %, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť v celkovej sumy 323,61 € v 7 mesačných splátkach pri výške splátky 46,23 €. Splatnosť 1. splátky mala nastať dňa 15.1.2015 a konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 15.7.2015. RPMN je v zmluve uvedená vo výške 27,08 %, priemerná RPMN 37,24 %. Podľa pripojeného tabuľkového prehľadu čerpania a úhrad na čl. 15 a 17 žalovaná uhradila z poskytnutého úveru sumu 94 € (dňa 15.1.2015 sumu 47 € a dňa 16.2.2015 sumu 47 €). Splatnosť dlhu nastala dňa 15.7.2015, do tohto dňa bola žalovaná s omeškaním piatich splátok. Predžalobnou upomienkou ju predchodca žalobcu vyzval k úhrade dlžnej istiny 216,25 €, úrokov 13,36 € a poplatkov spojených s uplatnením pohľadávky 38,70 €, pričom ju upozornil, že počnúc dňom 16.7.2015 účtuje z dlžnej sumy aj úrok z omeškania. Žalobca preukazoval doručenie upomienky fikciou doručenia, keďže zásielka nebola adresátkou - žalovanou prevzatá v odbernej lehote, kópiou zadnej strany doručenky čl. 19, z ktorej však nevplyva, čo bolo predmetom doručovania.

6. Vzhľadom na dátum uzavretia úverovej zmluvy medzi predchodcom žalobcu a žalovanou (17.12.2014) súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

7. Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j), k) ZoSÚ mluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 9 ods. 9 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

8. Posudzovaný právny vzťah medzi predchodcom žalobcu i žalobcom (právne nástupníctvo mal súd preukázané výpismi z príslušných registrov, z výpisu z Obchodného registra SR mal zistené, že predchodca žalobcu zanikol dňa 30.6.2016 v dôsledku jeho zlúčenia so žalobcom, ktorý sa stal jeho univerzálnym právnym nástupcom) na strane jednej a žalovanou na strane druhej je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi dodávateľom a spotrebiteľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná ako spotrebiteľ nemohla individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 ZoSÚ). Predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa (§ 2 písm. b) ZoSÚ v spoj. s § 52 ods. 3 OZ) s poukazom na predmet podnikania a žalovaná bola v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovanej nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

9. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 299 €, ktorý v tejto výške žalovaná vyčerpala a nevrátila. Uhradila z neho len sumu 94 €.

10. Súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z pohľadu zákonných náležitostí zmluvy, dospel k záveru, že v zmluve absentujú niektoré z nich. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 46,23 € bez bližšej špecifikácie, teda bez toho, aby obsahovala údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V tejto súvislosti považuje súd za podstatné poukázať na tú skutočnosť, že zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru prehľadne vymedzuje povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby

zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávanie spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

11. Súd považuje za potrebné vysporiadať sa aj so vzťahom zákona o spotrebiteľských úveroch a smernicou č. 2008/48/ES, a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová, v ktorom súd zmluve o spotrebiteľskom úvere nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, údaje o RPMN a priemernej hodnote RPMN, ako aj adresy na reklamácie a sťažnosti, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 258/2001 Z. z., tiež súčasnom zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Niet žiadnych pochybností o tom, že slovenská právna úprava ide nad rámec smernice 2008/48/ES a celkom jednoznačne požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere definovala tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, použil by rovnakú terminológiu. Slovenský zákonodarca v právnej norme účinnej ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (v zákone o spotrebiteľských úveroch) jasne definoval, aké následky sú s absenciou obligatórnych náležitostí spojené. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty, ktorá je v Civilnom sporovom poriadku zakotvená v čl. 2 ods. 2, v zmysle ktorej právna istota predstavuje stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Citujúc rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co 105/2018 „ustálená judikatúra slovenských súdov podala aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadne potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru. Preto pokiaľ aj existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte dva), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov, podľa záveru odvolacieho súdu nemožno tieto rozhodnutia považovať za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP“.

12. V týchto súvislostiach súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom súd druhej inštancie vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so smernicou, je potrebné ZoSÚ novelizovať, zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je napokon nová legislatívna zmena účinná od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že rozčlenenie sa nahrádza pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene. Súd však nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých až po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

13. K tejto náležitosti súd považuje za potrebné vysporiadať sa aj s tabuľkou na čl. 14 znázorňujúcou počet splátok, dátum ich splatnosti, výšku, vrátane sumy pripadajúcej na istinu a na úrok. K listiny, ktorá tieto údaje obsahuje, chýbajú akékoľvek rozhodujúce skutkové tvrdenia. Nie je z nej zrejmé, či je súčasťou zmluvy a či ako jej súčasť bola žalovanej pri podpise zmluvy aj doručená, či sa s ňou žalovaná oboznámila, a to i vzhľadom k absencii akéhokoľvek podpisu na tejto listine. Tieto skutočnosti nevyplývajú ani zo samotnej zmluvy. Predloženie takejto listiny nemôže zhojiť nedostatok náležitosti, ktorú má obsahovať priamo zmluva.

14. Zmluve chýba aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, pretože neobsahuje všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. V zmluve je uvedený len údaj týkajúci sa jej výšky (27,08%). Pokiaľ by aj boli súčasťou všeobecných obchodných podmienok (o čom má súd vedomosť zo svojej rozhodovacej činnosti), ktoré napokon žalobca k žalobe ani nepripojil, nedostatok by nezhojili, pretože v obchodných podmienkach majú byť len údaje technického, či vysvetľovacieho charakteru, nemajú nahrádzať, či dopĺňať obsah zmluvy. Napokon, zo zmluvy nevyplýva ani len to, že jej súčasťou sú aj takéto podmienky, ktoré by žalovaná podpísala, s ich obsahom sa oboznámila. K tejto náležitosti súd zdôrazňuje, že zo znenia zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že v zmluve sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve je pritom uvedený len údaj RPMN a priemernej RPMN, bez označenia predpokladov, ktoré predchodca žalobcu pri výpočte použil..

15. Z dôvodu absencie vyššie citovaných zákonných náležitostí sa predmetný úver považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanej jeho predchodca skutočne poskytol a ktoré mu žalovaná nevrátila, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenými splátkami. V uvedenom spore bolo listinnými dôkazmi preukázané a nebolo sporné, že žalovanej bol poskytnutý úver v sume 299 € a že žalovaná z neho vrátila 94 €. Žalobca má preto nárok na vrátenie rozdielu vo výške 205 € (299 - 94).

16. Neuhradením dlhu riadne a včas sa žalovaná dostala do omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, ktorý nastal dňa 15.7.2015. Od nasledujúceho dňa 16.7.2015 je preto povinná platiť z dlžnej sumy úrok z omeškania. Ten žalobca uplatnil v zákonnej výške, preto mu ho súd priznal v súlade so žalobným návrhom, keď mu priznal úroky z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 205 € od 16.7.2015 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú, vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, zamietol.

17. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 268,31 € (100%). Súd vyhodnotil uplatnený nárok za dôvodný v časti o zaplatenie sumy 205 (76,40 % = úspech žalobcu). Vo zvyšnom rozsahu žalobu ako nedôvodnú zamietol (23,60 % = úspech žalovanej). Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 52,80 %. V tomto rozsahu má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto sporu. O výške tejto náhrady úd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.